

Made in BACKA

Kulturtidning
av och för
barn & ungdomar
på Norra Hisingen

Nr 26

AUGUSTI 2016

I detta
nummer
får du bland
många andra
träffa...

Mehrdad

Författare & forskare

Sid 8

Per

Enhetschef Kultur Fritid

Sid 6

Katarina

Dokumentärfotograf

Sid 5

En lektion i SJÄLVFÖRSVAR

Sid 3

...och här hittar du våra egna berättelser

Sid 16-18

FOTO: HOMEIRA TARI

OMSLAGSBILDEN. Biljana Smiljanic visar Paulina Löfgren hur hon kan försvara sig om hon skulle bli angripen av en våldsam person.

Nr 26 2016

Tidningen Made in Backa ges ut av Författarcentrum Väst. Detta nummer har producerats med stöd av Göteborgs Stad Norra Hisingen. Tidningen distribueras gratis framförallt till samtliga elever mellan 10 och 16 år i Backas skolor och till fritidsgårdarna i Norra Hisingen.

**Göteborgs
Stad**

Chefredaktör/ansvarig utgivare
Homeira Tari, 0707-51 64 28
homeira.tari@madeinbacka.com

Redigering, illustrationer och layout
Stefan Eliasson, 0739-19 14 12
stefan@eliassoninformation.se

Administration
Majvi Liljegren
majvi.liljegren@forfattarcentrum.se

Tryck
Billes

Hemsida
www.madeinbacka.com
Ansvarig: Sahar Amini

ISSN 2000-4605

FOTO: AZRA YAGCI

FOTO: TOMMY

Tillsammans är vi **STARKARE!**

ENA DAGEN är himlen klarblå, solen skiner, naturen blomstrar i smickrande färger och ger goda och saftiga frukter. Andra dagen täcks himlen av mörka, gråa och kyliga moln, faller tårar över naturens röda och fallna löv.

Det finns en rädsla i samhället som är ett resultat av okunskap, fördomar, orättvisa och girighet, vilket distanserar folk och bidrar till större fientlighet i samhället. Men det finns människor som sitter på bra kunskap, vågar uttrycka sig, har ett hopp om en bättre värld och kämpar för ett tryggt, ljusare och fredligare samhälle.

Vi på Made in Backa vill mötas och fortsätta diskutera aktuella frågor som berör oss. Frågorna ställs av barn och ungdomar med hjälp av vuxna. Vi fortsätter att ladda oss med kärlek, födomsfrihet, kunskap, engagemang, utbildning och ansvar för en förändring, ett tryggare samhälle.

Nyckeln till fred och frihet är att fortsätta vara nyfikna, bemöta varandra med respekt och tålmod och kommunicera på ett förståndigt sätt. Det spelar faktiskt ingen roll var vi kommer ifrån, vad vi har för religioner, familjekulturer eller hudfärg så länge vi vill lära känna varandra, förstå och bemöta varandra med respekt.

Sedan 2009 har flera tusen barn och ungdomar deltagit i Made in Backas skrivkurser, debatter, föreläsningar, författarbesök, kultur/sport-aktiviteter och mycket annat med hjälp av kunniga vuxna och ungdomar för att känna sig delaktiga, få en starkare röst i samhället och uttrycka

sig kraftigare.

Under sommaren har över 100 barn och ungdomar från Norra Hisingen och andra stadsdelar i Göteborg fått möjligheten att mötas, bygga nya relationer, skapa, utbilda sig, träffa tjänstemän, politiker och kulturarbetare. Över 20 ungdomar har praktiserat eller jobbat tillsammans med ungdomshandledarna. De har deltagit i kurser och aktiviteter – för att ha kul, berika varandras kunskaper och hjälpa barnen på det bästa och möjliga sätt.

Avslutningsvis har vi uppskattat våra producenter med ett besök på Borås djurpark, Skara sommarland, en fest, pris- och T-shirtutdelningar för bra prestation i skapandet och arbetet...

Vi har haft barn, ungdomar och ungdomshandledare som även har fungerat som tolkar så att ingen behövt känna sig utanför. Våra nyanlända praktikanter har fått språkråna, delta i alla aktiviteter och uppleva en fantastisk gemenskap och solidaritet.

Till sist vill jag tacka alla barn, ungdomar, ungdomshandledare, författarna Mehrdad Darvishpour, Aref Farman och Inger Duberg, fotografen Katarina Despotovic, konstnären Benny Cruz och alla andra som har ställt upp för möten och intervjuer hos oss. Tillsammans är vi starkare!

Med all kärlek och respekt
Homeira Tari
Kulturpedagog och författare

En lektion i SJÄLVFÖRSVAR

FOTO: HOMEIRA TARI

IDAG FICK VI ungdomar i Made in Backa besök av Pierre och hans fästmo Biljana, de gav oss en lärorik lektion i självförsvar.

Pierre, som till vardags sysslar med självförsvar, definierade ordet rädsla. Han och Biljana gav oss en verklighetsbild av vårt samhälle och om hur alla försöker mörklägga och dölja sina rädslor.

– Många nuförtiden är väldigt rädda för våld. Och ju mer rädd man är för något desto mer avstånd söker man ifrån det. I slutändan kommer det att styra ditt liv. Därför gäller det att övervinna rädslan så att man kan känna trygghet.

Därefter fick vi ungdomar en kort genomgång av olika tekniker och grepp som man kan använda sig av i olika "skräckscenarier".

Lektionen var väldigt lärorik och kommer med stor sannolikhet skapa mer trygghet och mod vid situationer då självförsvar är behövligt.

*Väldigt
lärorikt*

Arian Khodadad

JAG HAR IDAG fått höra om självförsvar från två experter vid namn Pierre och Biljana. De två beskrev situationen som vi har idag angående våld.

Vi är för rädda för våld i Sverige och kommer då att utsättas för det. Man bör inte lösa allt med våld men uttrycket "våld löser ingenting" verkar ganska felaktigt efter kursen eftersom experterna beskrev verkliga situationer som vem som helst kunde hamna i, där våld var den enda vägen för att inte råka illa ut. Så slutsatsen som jag dragit efter kursen är att om man kan utöva våld på ett bra sätt och att man mentalt är beredd på att använda det i nödvändiga situationer så kommer man eliminera de flesta riskerna med att bli utsatt för fysiska skador av andra människor. Man ska fortfarande försöka undvika våld, men det går inte alltid. Man ska heller inte använda onödigt våld bara för att man är bra på att slåss.

*Man ska inte
använda onödigt
våld*

Ibrahim Hukun

DEN 22 JUNI besökte Pierre och Biljana ungdomarna som arbetar med Made in Backa på Hisings Backas fotbollsklubb för att ge kunskap om våld – en reaktion mellan två människor som uppstår då språket blir otillräckligt.

Temat för besöket var självförsvar med fokus på myter om våld, rättsväsendet och skolans uppgift för att förhindra våldet och uppmaningar till att våga tro på sig själv då man är rädd. Pierre och Biljana inledde med olika försvarsövningar som var till för att stärka vår självbild och försöka göra oss trygga med att försvara oss själva i första hand. Mycket fokus låg på rädslans betydelse och människans instinkt och den vanliga svenskens mentalitet. Pierre la extra kraft på att förmedla att vi i olika scenarier inte ska agera som den typiska svensken, inte vara den typiska så kallade mellanmjölken, utan vara vår egen person och lita på vår magkänsla.

Oerhört lärorikt möte som förgyllde vår eftermiddag. Superroligt.

Nejra Kapetanovic

Superroligt!

DET JAG LÄRDE MIG under den här självförsvarskursen var: Det är viktigt att veta hur man kan försvara sig själv i våldsamma situationer. Det spelar ingen roll om man är stark eller inte. Viktigaste är att ha en bra teknik för att försvara sig själv. Till exempel veta var människans svaga punkter ligger, var man slår för att någon ska tappa sin balans.

Jag lärde mig också att reagera när man ser någon bli misshandlad. Pierre gav en exempel på en situation där en tjej blev misshandlad av killar i bussen och i bussen fanns det andra killar också. Killarna sade inget till de andra killarna, de filmade tjejen när hon blev misshandlad.

Pierre pratade mycket om rädsla och våldtäkter.

*Det spelar ingen
roll om man är
stark...*

Jana Mircheva

SOMMARENS fotokurs

VINDEN DRAR i trädets långa gröna grenar och lekplatsernas gungor. Molnen flyger mjukt förbi, över himlen. Solen värmer nacken och man hör barnens glada skratt. Det här är mitt barndomsställe, det här är mitt hem, Backa.

Atrina Tari

Vad hände med Kvillebäcken?

KVILLEBÄCKEN var ett område där det fanns många privata verksamheter som t ex moskéer och restauranger. Men det tog slut när kommunen bestämde att riva allt och bygga upp nytt bostadsområde med lägenheter som kostar 1-3 miljoner kr. Dessa priser var helt otänkbara för majoriteten av de som ägde lokaler där innan, så de som inte hade råd fick helt enkelt flytta någon annanstans.

Jag tycker detta är väldigt negativt då kommunen segregerar folket i Göteborg.

De rika kommer att bo i och runt om centrum medan de med sämre ekonomi hamnar i förorter som Biskopsgården och Hjällbo. Detta skapar faror som bl a gängaktiviteter i förorterna och mycket av Göteborgs kriminalitet uppkommer där.

Så snälla gör något åt saken snarast!

Ibrahim Hukun

Miljonprogrammet

MILJONPROGRAMMET är den vardagliga benämningen på bostadsbyggandet i Sverige under perioden 1965–1975, som följde ett riksdagsbeslut 1965. Målet var att lösa tidens akuta bostadskris genom att under kort tid bygga en miljon bostäder och förbättra bostadsstandarden. En förutsättning för miljonprogrammet var pensionsreformen 1959. Därigenom hade betydande kapital byggts upp i AP-fonderna, som nu kunde användas för finansiering. Majoriteten av bostäderna skulle vara lägenheter i flerbostadshus, men även många radhusområden räknas in i miljonprogrammet.

Källa: <http://www.urbanutveckling.se/ordlista/mno/miljonprogrammet>

Aslan Ali

Allt är inte negativt med McDonalds

FOTO: AZRA YAGCI

MCDONALDS är alla barns och ungdomars favoritmatställe. De första restaurangerna öppnades 1940 i San Bernardino i USA. De som grundade företaget var bröderna Richard och Maurice McDonald.

McDonalds gör en mycket reklam överallt i världen för sina nya hamburgare, billiga priser och leksaker. Barnen lockas av Happy Meal, där man kan få en leksak. De unga tycker snabbmat är godare och äter mindre grönt.

Men det som gör snabbmaten godare är alla tillsatser. Och maten är friterad. Friterad mat innehåller mycket kolhydrater som man blir mer beroende av.

Men allt med McDonalds är inte negativt. De har många miljömärkta produkter och produkter som tillverkas i Sverige.

Jana Mircheva

JAG HAR FOTOGRAFERAT barn som spelat på Hisingsbackas konstgräsplaner.

Sporten fotboll i sig är väldigt positivt ur flera aspekter, alla får vara med oavsett vad. Dessutom får sporten folk att komma närmare varandra både på professionell nivå och på ungdomsnivå.

Fotbollen har alltid stått mig nära. Kommer starkt ihåg att min mamma berättat att jag redan som ett foster sparkade mycket mot hennes mage och det har jag tagit med mig till fotbollsplanen.

Redan som femåring började jag spela fotboll i en klubb, nämligen Hisingsbacka FC. Klubben har funnits sedan 2005 och de arbetar för att träna och ge ungdomar/barn en chans att utveckla sin fotboll tills de når sina drömmar som proffs. Klubben jobbar även för att sysselsätta ungdomar så att de ägnar sig åt vettiga saker på fritiden.

Arian Khordad 16 år

JAG VALDE ATT FOTA Gagi eftersom han betyder mycket för mig och är en bra kompis.

För två år sedan tyckte jag inte om Gazmend Sokoli även om jag inte kände honom eftersom han alltid störde mig i skolan. Med tiden lärde vi känna varandra, han var en rolig & omtänksam person och det gjorde att vi kom varandra närmare.

Sofia Espiga

JAG HAR VALT ATT TA BILD på Sofia för att hon är en väldigt glad person. Hon sprider kärlek och positivitet och det får mig att må bra. Hon kan inte leva utan sina hörlurar, hon måste ha dem. Det är därför jag har valt att fota henne. För två år sedan så klickade inte jag och Sofia ihop på grund av att jag alltid irriterade henne och för mig så var detta jättekul men för henne var detta det värsta som fanns. Tiden gick och vi blev närmare och närmare på ett bra sätt. Idag så är jag och Sofia jättebra vänner.

Gagi Sokoli

Katarina vill påverka med sina bilder

Den 22 juni fick samtliga sommar-, praktikant- och extraarbetare på "Made in Backa" träffa och intervjuar den samhällsengagerade fotografen Katarina Despotovic.

Sedan 1993 har Katarina jobbat som fotograf. Men det var först under tonåren som hon började fotografera och fatta tycke för just det jobbet som hon har i dag. Katarina har sedan länge arbetat och utbildat sig inom fotografi och kulturella studier, vilket gett henne djupgående kunskaper om den makt hon själv genom förmedling av olika bilder besitter.

Hon hoppas att hon genom att förmedla verkligheten som den var och är, kan påverka världen i positiv riktning.

Under sina tidiga år, fram till 1999, var hon både assistent och frilansare. Det starkaste minnet hon har från den tiden är då hon befann sig utanför Sveriges gränser. Bland annat var hon i Kosovo då kriget härjade. Där tog hon bilder som försökte förmedla människors verklighet i den situationen de befann sig i. Katarina beskriver sin tid i utlandet som intressant och tankeväckande.

I dag arbetar Katarina mycket med olika typer av samhällsvetenskapliga forskningsprojekt som berör samhälle och individ i ett bredare perspektiv. Bland annat gav hon 2015 tillsammans med Catarina Thörn ut boken

"Den urbana fronten". Just nu arbetar hon med en uppföljande bok. Lite lätt avslöjar hon den att handlar om Göteborgs framtida segregation och den orättvisa bebyggelsen av hus och lägenheter inom staden. Med sina böcker och fotografier hoppas hon förändra människors syn på en viss sakfråga.

Katarina visar ett stort engagemang för samhället under intervjun, bland annat om framtidens Göteborg och ensamma flyktbarn. Hon hoppas att staden ska utvecklas positivt i framtiden, men är rädd för en negativ påverkan på Göteborg på grund av de lagar som stiftas om bland annat flyktingar. Hon oror också för en ökad segregation då dyra lägenheter byggs när staden växer. Staden kan komma att bli en farligare plats för alla, menar Katarina Despotovic.

Ungdomarna var särskilt nyfikna på om Katarina någonsin har känt sig hotad eller anklagats för brott under den tid som hon arbetat som pressfotograf. På den frågan skratrar Katarina en aning och menar att det finns oerhört mycket lagar och förordningar som hon måste följa och att det ibland inte alltid är så enkelt, just för att ett foto på en person kan vara känsligt och förmedla något som kan vara omdiskuterat.

Ali Sadeghi, Kemal, Ibrahim, Manuel, Ali Mosavi, Ahmed Kadir, Nejra Kapetanovic
Fotografi: Sofia Espiga

Vi har intervjuat

...Per Svantesson, ny enhetschef på kultur - fritid

Norra Hisingen har fått en ny enhetschef inom kultur och fritid, som heter Per Svantesson. Välkommen! Han ställde upp för en intervju med Made In Backa och träffade oss på Tuve fritidsgård.

Vad arbetar du med och vad gör du på ditt arbete?

- Jag har bara haft det här arbetet i några veckor knappt, så just nu försöker jag lära mig alla verksamheterna samt lära känna all personal och få ett grepp om ekonomin. Försöker se hur vi tillsammans kan utveckla och bli bättre i framtiden samt få ordning och reda. Jag kommer att ha ansvaret för tre fritidsgårdar, en fältgrupp och lite andra verksamheter. Det handlar väl om att driva dem tillsammans med personalen och skapa förutsättningar att utveckla de här verksamheterna för att de ska bli så bra som möjligt för ungdomarna. Vi ska göra allt för att ungdomarna i den här stadsdelen ska få tillgång till en bra fritid.

Hur ser en vanlig dag ut för dig?

- Den har nog inte börjat än. Men jag tror att den kommer bestå av ganska många möten och träffar med olika personer som jobbar tillsammans. Det handlar väl om att ta en del beslut och se till att det går framåt hela tiden. Lösa en del problem, kan jag tänka mig.

Vad tycker du om ditt nya arbete?

- Det är väldigt spännande. Väldigt mycket att sätta sig in i nu i början så jag har inte riktigt koll på allting än. Det kommer nog dröja ett tag innan jag har det men jag börjar få det. Det handlar om att hitta strukturen och veta vad man ska ha koll på.

Positivt och negativt med ditt arbete?

- Möten med alla medarbetare. Jag tycker att det är väldigt mycket bra folk här. Inget negativt förutom om det blir neddragningar ekonomiskt. Det vill säga mindre pengar som kommer göra det svårare att genomföra en bra verksamhet med bra kvalitet. Det skulle vara negativt men jag hoppas att vi inte behöver komma dit.

Är det någonting du gjort på ditt arbete som du är extra stolt över?

- Jag har inte jobbat så länge så det är svårt att säga men annars är jag stolt över att jag lyckats uppfostra två barn och fått förverkliga en hel del av mina drömmar. Jag hade en dröm av att ta MC-körkort och idag kör jag ju MC.

NAMN: Per Svantesson

ÅLDER: 50 år

UTBILDNING: Fritidsledare i botten, läst första året till systemisk familjeterapeut samt lite andra utbildningar inom det sociala området

YRKE: Enhetschef inom kultur och fritid på Norra Hisingen

INTRESSEN: Ganska många... köra motorcykel, åka skateboard, klättra (is-klättring, grottforskning, bergsklättring), musik.

Har du misslyckats någon gång och lärt dig av det?

- Jag kommer inte på någonting speciellt, men jag är ganska säker på att jag har misslyckats många gånger. För jag tänker att man kan göra på många olika sätt och man kan göra annorlunda och bättre men man måste lära sig av sina misstag för att gå vidare och det är inte hela världen att misslyckas heller. Det mesta går faktiskt att ordna upp.

Går ditt jobb mycket ut på att samarbeta med arbetskamrater?

- Ja, det gör det ju i och med att jag har en arbetsledande funktion idag. Jag ser mina medarbetare som mina arbetskamrater. Annat folk runt omkring ser jag också som mina arbetskamrater. Det är ju självklart att jag kommer ha daglig kontakt med dem.

Ansvar du att det underlättar ditt arbete?

- Ja, det tycker jag. Det är roligt att arbeta med människor i en eller annan form. Mötet med människor är ju det som är spännande.

Vad har du arbetat med innan?

- Fritidsledare. 9 år som utbildningskonsult med ungdom och kultur frågor på ett studieförbund. Efter det jobbade jag i 11 år som socialarbetare.

Kan din bakgrund tillföra någonting för det nya jobbet?

- Det tror jag, eftersom att jag har jobbat inom den privata sektorn sedan 1996. Innan jag hamnade här så har jag arbetat som socialarbetare... Jag tänker att jag har med mig ganska mycket.

Varför har du valt just det här jobbet?

- Det var dags att våga prova någonting nytt efter 11 år. Det som jag fick höra om jobbet lät spännande. Därför var det kul att prova

och se om det passar mig.

Vad är dina framtidsplaner inom yrket?

- Framtidsplanen är att jag ska känna att det här fungerar och att jag gör en skillnad i positiv riktning.

Vad är dina framtidsplaner för att utveckla fritidsgårdarna?

- Jag tror att jag har samma framtidsplaner som alla andra i den här förvaltningen. Vi vill ha fungerande fritidsgårdar med bra innehåll som när många och där är ungdomarna känner delaktighet och att de kan påverka sin fritid.

Det finns 300 ensamkommande flyktingbarn som bor på Norra Hisingen, finns det några planer för dem?

Ja, det finns ju planer för dem på det sättet att man ska akta sig för att sätta grupper mot varandra eller hålla grupper isär. Jag tänker att det starkaste ordet här är "tillsammans". Det handlar om att de ska ha rätt till en fritid som är lika bra som alla andras. Det är en möjlighet för dem att mötas och integrera sig i det svenska samhället, där fritid, skola och boende är varsin del. Det klart att det finns idéer även från vår sida och idag drivs olika integrationsprojekt. Där man försöker få dem tillsammans med "vanliga" ungdomar, om vi nu ska kalla de för det. Ungdom som ungdom, människa som människa.

Ajla Radoncic & Kevin Cerveira
Ung helg – Made in Backa

Vi har intervjuat

...Anna Taserud, enhetschef på Norra Hisingen

Norra Hisingens enhetschef Anna Taserud har varit på besök hos oss som sommarjobbar på Made in Backa. Vi intervjuade henne.

Anna Taserud är 44 år och har arbetat som enhetschef sedan januari 2016. På fritiden gillar hon att träna, vara med familjen och sin hund. Hon har examen i medie- och kommunikationsvetenskap.

Hon har velat hålla på med kommunikation sedan gymnasietiden då hon alltid känt något för det. Innan hon blev chef arbetade hon med kommunikation i Göteborgs stad.

Det Anna gillar med sitt jobb är att det är omväxlande och att hon får träffa många människor.

Hennes arbetsuppgifter är att leda och fördela arbetsuppgifter till 18 anställda och Anna sitter även mycket på möten och planerar för framtiden för barn/ungdomar. Det Anna vill förbättra med sitt arbete är att det ska vara mer innehåll och kvalitet.

Anna säger att hon inte kunnat påverka verksamheten så mycket på grund av att hon inte arbetat så länge. Hon säger att det inte funnits tillräckligt med personal under våren och att de inte kan ta in vikarier hela tiden eftersom de fast anställda inte känner sig lika säkra med vikarier.

Anna anser att hennes arbete är väldigt roligt och en stor fördel med det är att hon själv bestämmer hur hon ska arbeta. Det negativa

med arbetet är att man måste jobba väldigt mycket.

När vi ställde lite frågor om hur hon satsar på flyktingarna svarade hon att för henne spelar det ingen roll hur länge man har bott i Sverige, alla är lika viktiga.

Hon kan själv inte bestämma hur mycket hon ska satsa på ungdomarna eftersom det finns en budget hon ska följa och mycket av pengarna går till personal och lokal men resten av pengarna lägger man på ungdomarna. Anna

anser att det finns mycket bra med Hisingen men att mycket kan förbättras till exempel som att man gör mer verksamheter för barn/ungdomar.

Annas framtidsplan är att hon ska se till så att det blir bättre fritidsgårdar för barn och unga.

Malek, Arian, Ali, Amina, Manuel, Gagi, Ahmed, Atrina, Marcello, Aslan Ali, Kemal

Jag tycker...

De fattiga

DET ÄR INTE BRA när man ser tiggare utanför affärer. Hur tror du att det känns för dem?

Jag tror det känns riktigt jobbigt, för de kanske vill lära sig språket, de känner sig ledsna för det är verkligen inte kul. Jag och mina vänner brukar ge dem pengar om vi har över.

Hoppas de får pengar, hus och mat.

Zakaria Abdi

Bort med dödsstraff

BORT MED DÖDSTRAFF från vår jord. Jag vill att dödsstraff ska bort eftersom jag tycker att det inte är ett genomtänkt straff, många oskyldiga dör. Om t ex ett mord har skett och ett antal personer är inblandade och mordet var på en känd person, t ex en skådespelare eller en känd artist, så blir alla inblandade intagna och fallet utreds.

Det kan vara att när man ska förhöra dessa personer att alla skyller ifrån sig och säger att det var någon annan istället och då blir utredningen ännu större och till slut så kan det drabba fel person. Så jag vill att dödsstraff ska bort.

Kemal Resid

Vi har intervjuat

...Mehrddad Darvishpour, lektor och forskare

Vad arbetar du med?

- Jag är lektor och undervisar studenter på universitetet. Samtidigt skriver jag böcker om migration, etnicitet, makt och konflikt inom invandrarfamiljen, hedersproblematik, integrationsfrågor. Det senaste som jag skrev handlar om ensamkommande barn. Den boken kommer ut i augusti och idag ska jag prata om detta. Jag undervisar, går på möten, läser och skriver.

Hur ser en vanlig dag ut för dig?

- Det varierar. Om jag har undervisning så är jag på jobbet från morgonen fram till eftermiddagen och träffar mina studenter och kollegor. Samt har personalmöte. Men vissa dagar jobbar jag hemifrån. Jag har familj, en feministisk fru som är journalist och akademiker och så har jag en lite bebis som är ett år gammal. De dagar som jag är hemma tar jag hand om vårt barn.

Vad tycker du om ditt arbete?

- Åh, jag älskar mitt jobb. Ända sedan min ungdomstid har jag hållit på med att föreläsa, skriva och varit aktiv med att kämpa för rättvisa, demokrati och kvinnors rättigheter. Därför har det blivit mitt professionella arbete som jag kan undervisa i och forska kring. Det är bättre än vad jag kunnat önska och jag trivs väldigt bra.

Vad är positivt och negativt med ditt arbete?

- Att man förmedlar kunskap. Man känner att man kan påverka och ändra attityder. Man lär sig också rätt mycket av andra människor i praktiken. Man möter människor "ute" och lär sig av dem. De negativa är att det finns en rädsla att man bara håller på med teorier och med böcker, inte mycket verklighet.

Vad har du arbetat med tidigare?

- Jag har varit 100% politisk aktiv. Jag kommer ursprungligen från Iran, där kämpade jag emot diktaturen. Då var det nästan mitt arbete att göra det. Men när jag började studera vid Stockholms universitet var jag även taxiförare under några månader. Men min huvudsysselsättning var att studera för att bli forskare och lektor.

Varför har du valt just det här arbetet?

När jag kom till Sverige, brukade jag gråta och titta genom fönstret. Jag tänkte "herregud jag har kommit till ett kyligt land". Men sedan efter ett tag började jag öppna mina väskor för jag kände att här måste jag göra någonting. När jag började utbilda mig och läraren frågade "Vad ska du bli?" så hade jag ingen aning. Enda anledningen till att jag studerade var att jag inte ville jobba. Det var faktiskt så men jag älskade att lära mig och när jag fortsatte med detta insåg jag att jag inte kunde sluta lära mig.

Det finns över 300 ensamkommande ungdomar som bor i Norra Hisingen, vad anser du om det?

NAMN: Mehrddad Darvishpour

ÅLDER: 55 år

UTBILDNING: Fil doktor i sociologi

YRKE: Universitetslektor och forskare

INTRESSEN: Forskningsintressen - genus & etniska frågor om ungdomar och migrationens betydelse. Fritidsintressen: resa, sociala livet, musik och kulturaktiviteter.

I min nya bok som kommer i augusti visar jag att medias och samhällets bild av ensamkommande barn är nästan totalt felaktig. Man ser dem som ett problem. Jag försöker se dem som en resurs, Sveriges framtid. Det är viktigt att veta att om man träffar en ny grupp och tolkar dem som ett problem så är det kört. Jag skulle vilja säga att tyvärr så påverkar medias och samhällets syn hur man ser på dessa barn. Man svartmålar gruppen och tolkar dem som någonting problematiskt med massa besvär. Jag menar inte att de inte har några besvärliga problem. Självklart har de det. Men vem har inte besvär? Men om man ser på en grupp av människor som besvär, då blir det svårt att hantera dem. Om man istället ser det som en möjlighet, försöker man utveckla den. Jag skulle säga att sättet som man hanterar ensamkommande barn i Norra Hisingen och i andra förorter, kan öka segregationen. Det ger oss ett "vi och de-tänkande". Då blir det farligt. Det är viktigt att dessa barn kan bli Sveriges framtid. Jag har jämfört ensamkommande barn med barn som kommit med sina föräldrar. Intressant nog visar det sig att ensamkommande barn är mer framgångsrika, både i skolan och på arbetsmarknaden. Det stämmer inte med våra fördomar. Det är viktigt att vi motverkar våra fördomar och har ett inkluderande perspektiv.

Vad tycker du att man bör göra för att integrera flyktingbarn i det svenska samhället?

Se dem inte som en separat grupp. Så fort man försöker göra hela gruppen till en kategori och åtgärda deras problem med

Mehrddad föreläste för flyktingbarn på Backas fritidsgård, Kultan och pratade om sina böcker.

särbehandling, finns det ingen chans för inkludering. Man måste tänka att de är nya svenska ungdomar. Attityden är viktig. För det första måste vi ha ett inkluderande perspektiv. För det andra måste vi inse att diskriminering och ett "vi och de-tänkande" är problemet i samhället. Vi måste alltså ändra vår attityd. Man måste ha en positiv attityd. För det tredje så talas det mycket om deras trauma och problem, men varför talas det inte om deras möjligheter? Om man ser på deras motståndskraft så förstår man att de kan bygga rätt mycket. Man måste satsa på deras utbildning och jämställdsvärdering. Jag föreslår ett antirasistiskt och feministiskt tänkande. Öka deras delaktighet inom jämställdsperspektivet. Jag föreslår också en obligatorisk jämställdhetsutbildning i hela skolan och inte minst för ensamkommande barn. Vi måste ha ett antidiskriminerande perspektiv då diskriminering är ett gift för jämställdhet. All diskriminering bör vara förbjuden.

Det diskuteras att ungdomar som kommer bara ska få tillfälligt uppehållstillstånd, vad tycker du om det?

Katastrof! Vi kan inte kämpa emot rasistiska krafter genom att härma deras budskap. Det här är vad Sverigedemokraterna haft krav på. Tillfälligt uppehållstillstånd skapar orolighet och ökar trauman. Tänk om du själv förhåller dig "du är här men räkna inte med att du får ett medborgarskap, när som helst kan du bli utvisad härifrån". Man påverkas psykiskt negativt och även integrationsprocessen påverkas negativt. Det här är det dummaste som man kunde åstadkomma!

Ajla Radoncic

7 tycker till om... **skrä** i naturen

IDAG var vi ute i vårt område med ungdomar som jobbade och kollade vad som förstör naturen.

Vi hittade plast, cigaretter, godispaket/chips, burkar osv...

För att det ska se bättre ut ska man tänka på att slänga cigaretter och chipspåsar i soptunnor för då mår man bra och man trivs.

Edin Demo

IDAG har jag fått gå ut på en vandring och få se på skräp som är dåligt för naturen. Jag har fått se tidningspapper, plast, petflaskor och cigarettfimpar.

Om djur äter saker av plast kan de dö. Och om barn äter fimpar kan de bli förgiftade.

Man får tänka på att ge en tidning till en person om man inte vill ha tidningen. Man får också tänka på att kasta petflaskorna i papperskorgen för det är därför papperskorg finns.

Marcel

JAG TYCKER att det är dåligt att slänga skräp på marken för det förstör miljön och skadar djur. Jag brukar kasta skräp på marken och ibland i papperskorgen. Det skulle bli katastrof om alla slängde skräp på marken.

Ahmed

JAG TYCKER att det är dåligt att slänga skräp på marken. För det blir fullt i vårt område och djur kan skada sig. Jag brukade slänga skräp på marken. Om alla slängde skräp på marken skulle det bli jättesmutsig.

Elias

JAG TYCKER det är dåligt att slänga skräp på marken. Jag brukar slänga skräpet i soptunnan. Det skulle vara dåligt om alla slängde skräp på marken.

Mona

JAG TYCKER det är dåligt att slänga skräp i naturen för det skadar djur och miljön. Jag brukar slänga skräp i containern och där det finns soptunnor.

Osman

JAG BRUKAR slänga skräp i papperskorgen. Om alla skulle slänga skräp på marken skulle det förstöra för naturen och djuren. Djuren kan äta det och bli sjuka. Naturen kommer bli smutsig och äcklig.

Marvin

FOTO: HOMERIA TARI

Ibland blir miljövärden arg...

JESPER WEGGE är miljövärd och jobbar i Backa Röd för Bostads AB Poseidon. Han har jobbat som miljövärd i 12 år. Han fixar till gårdarna snyggt, han planterar och renoverar. Men när folk kastar skräp ute, som t ex sprutor, droger, glasbitar och en massa vassa saker så får han och de andra miljövärdarna använda en stor del av sin tid att städa upp istället att sköta andra arbetsuppgifter. Jesper tycker att det kan vara livsfarligt om ett barn kommer och tar upp det, äter det eller om ett djur gör det eller trampar i det. Han blir lite arg när folk inte tar sitt ansvar utan slänger skräp på marken istället för i soptunnan.

Men han gillar sitt jobb, han kunde inte fått ett bättre jobb, tycker han.

– Det jag gillar är att jag får vara ute i den friska luften och att jag får arbeta självständigt.

Jesper är 32 år och har två barn. När han var liten så hade han sin storebror som förebild.

Adishka, Paulina, Aman, Mohammad, Marvin, Marcel

OM

Leila Gagi Malek Arian
Sara Eman & Mihaljo

FOTO: AZRA YAGCI

LEILA HADZIC jobbar med ungdomar/ barn Hon valde jobbet för att det är roligt att prata med barn/ungdomar, författare kommer, och att hon kan leka med barn och hjälpa dem.

Hon är en vikarie och hon har varit med i Made in Backa i mer två veckor.

När hon var liten, drömde hon att bli en sångerska, sedan ville hon bli psykolog.

På sin fritid gillar hon att vara med familjen, träna på gym och att springa.

När hon var 4-5 år var hon blond, när hon blev äldre blev hennes hår mörkare. Första gången hon färgade håret var hon 16 år, då färgade hon det rött.

När hon var liten gillade hon att skriva, det gör hon fortfarande. Hon gillar också att göra egna radioprogram.

Nana Hasuna

HAN HETER GAZMEND fast kallas för Gagi. Han är 16 år och ska börja på Burgårdens gymnasium. Hans favoritmat är mammas mat. Gagi gillar att spela fotboll. Han är inte med i något lag fast han brukar spela med sina kompisar på fritiden.

Gagi kan köra moped.

Han har inte varit med i Gothia cup någon gång. Gagi gillar filmen Fast and the furious. Gagi bor i Hisingsbacka och kan simma.

Mohammed Hussein

MALEK kommer från Palestina och är 16 år. Han har fyra syskon. På fritiden spelar han ps4 och fotboll. Malek vill bli doktor och bo i ett stort hus och när jag frågar honom om han gillar att jobba för Made in Backa så tycker han det är kul och att han får lära känna andra ungdomar.

Kevin Magnusson

ARIAN är 16 år. Han har en storasyster och bor i Backa. Arian börjar på gymnasiet och vet inte vad han vill bli i framtiden. På fritiden spelar han fotboll och är med vänner.

Mohammed Abdulleh

SARA gillar att dansa och spela piano. Saras mellan-namn är Nani. Hon kommer från Libanon. Saras favoritmärke är Adidas. Vi frågade Sara om hon hade några syskon, hon har fyra och hon är näst äldst. Saras föräldrar gav henne sitt namn. Om Sara vann en miljon kronor skulle hon skänka till fattiga och spara lite till sig själv och ge till sin familj. När vi frågade Sara om vad hon skulle tycka om Donald Trump blir president svarade hon att det skulle bli dåligt.

Eman As

EMAN vill bli advokat.

Emans favoritmaträtt är sushi. Om Eman vann en miljon kr skulle hon skänka till de fattiga, köpa en bil och ge pengar till familjen. Eman vill bli advokat för att hon löser problem och vinner.

På sin fritid cyklar hon och är med vänner. Hon har gått på innebandy men hon har slutat så hon har ingen hobby.

Emans namn betyder (Eman=tro, ärlig).

Nana Hasuna

MIHAJLO går i Brunnboskolan. Han gillar fotboll och pannkakor. Hans favoritfilm är Fast and furious. Han är ganska snabb, han spelar FIFA 16. Hans favoritmat är tacos, spaghetti och kinamat. Han gillar basket och är 11 år.

William Magnusson

En bild, ett minne och flera små berättelser

FOTO: HOMERATARI

FOTO: AZRA YAGCI

FOTO: AZRA YAGCI

DET HELA BÖRJADE 2013, då min son Alphons var ca 9-10 månader gammal. Då var vi i Helsingborg bland annat, ett ögonblick förevigades, vi hade jättetrevligt och tidigare den dagen hade Alphons gått inne i loungen på hotellet men höll i soffor osv.

Denna bild från stadskärnan i Helsingborg valde jag att använda

i skapandet av en förstoring med hjälp av barnens tolkningar. Här ligger barn - ungdomars egna tolkningar i centrum. Jag delade in bilden i exakt lika stora rutor, 2x2cm, som sedan förstörades minst 7 gånger till en kakelplatta, därefter fick barn - ungdomarna själva välja de rutor de ville tolka. Varje ruta motsvarar alltså en

kakelplatta, barnen fick använda vilka färger de ville så länge de hade koll på linjer och applicerade sina egna tolkningar.

Plattorna sattes sedan ihop till en bild som blev fantastiskt fin!

Det var bilden på min son men ur barnens egna perspektiv.

För mig blev det som en återberättelse om den dagen men ur ett

annat perspektiv, varje ruta blev till en berättelse i sig, måleriet blev till egna kapitel i boken om vår semester.

Många barn berättade för mig att de inte kunde måla, men i slutändan motbevisade de detta genom sitt skapande.

Benny Cruz

Vi har intervjuat

...Marina Johansson, socialdemokratiskt kommunalråd

Marina Johansson är politiker och har suttit i kommunalstyrelsen i några år. Innan det jobbade hon med barnomsorg i Bergsjön.

Marina är 45 år. Hon har två söner, en är 13 år och en 16 år. På fritiden gillar hon att umgås med sin familj. Hon försöker även röra sig mycket eftersom hon ofta sitter still på sitt jobb.

Varför valde du att jobba som politiker? Saker var orättvisa, till exempel ungdomslönen. Jag kände att det inte funkade att sitta hemma och gnälla utan man får göra något åt det. Jag ville vara med och påverka olika saker i vårt samhälle.

Vad gör man som politiker?

- Man träffar olika människor och många arbetsförmedlingar. Vi pratar om varför vi gör som vi gör. Man tar upp frågor från medborgare, och kommunen tar sedan beslut. Man pratar mycket om skolan och annat, som kollektivtrafik.

Var jobbet som politiker din förstahandsval?

- Nej, innan jobbade jag på ett dagis i Bergsjön men jag kände att det fanns mycket orättvisor där. Jag var med i SSU, som är socialdemokraternas ungdomsförbund, och då blev jag mer politiskt aktiv. Det ledde till att jag blev politiker på heltid.

Vad är det bästa med ditt jobb?

- Att träffa nya människor och att se att det faktiskt går att ändra på saker, även om det kan ta lång tid.

Hur engagerad är du för Norra Hisingen?

- Jag har bott här i 20 år och tycker att det är ett bra område när det kommer till förskolor och andra skolor.

Varför valde du just socialdemokraterna?

- För att jag kände att det partiet ligger mig närmast hjärtat. Det stämmer mest med hur jag tycker, detta med att alla är lika värda

FOTO: AZRA YAGCI

och att alla ska hjälpas åt, inte att bara de starka, de som redan har det bra ska vinna.

Vad innebär det att vara vara kommunalråd?

- Det innebär ett ansvar att fatta beslut som anpassar sig efter lagstiftningen och ekonomin. Det innebär även att man måste jobba extra mycket för att leva upp till vad man sagt till väljarna att man ska göra.

Vad tycker du om att det har kommit så många flyktingar hit?

- Jag tycker att det är bra att Sverige tar emot folk som måste fly.

Vad tycker du om det beslutet riksdagen tog om flyktingar?

- Tror inte det är bra eftersom det skapar osäkerhet och man börjar tappa hoppet. Det är även många som inte syns lika mycket och kommer gömma sig bara för att inte åka hem.

Vad är fördelar och nackdelarna med ditt jobb?

- Fördel är att man kan vara med att förändra

och påverka så mycket som berör oss i samhället. Nackdel är att det kan vara mycket stress vilket gör att man får väldigt lite tid med sin familj.

Hur går det till när ni fattar beslut?

- Tjänstemän jobbar fram förslag som politikerna sedan tar ett beslut om.

Vad är viktigast? Lönen eller arbetet?

- Jag började som fritidspolitiker och då får man väldigt lite lön. Senare när jag blev heltidspolitiker fick jag bra lön och alla gillar att ha mycket pengar.

Har du stor möjlighet att påverka vårt samhälle?

- Jag tycker att jag har det. Jag är med och fattar beslut så jag påverkar samhället och om man är medlem i ett parti så kan man påverka.

Malek, Arian, Ali, Amina, Manuel, Gagi, Ahmed, Atrina, Marcello, Aslan Ali, Kemal

Kameran vill hjälpa flyktingarna

KAMERAN JAMCHI är 54 år och jobbar som samordnare på ett asylboende för ensamkommande ungdomar. Tidigare jobbade han utomlands för FN UNHCR i nästa fyra år. År 1997 kom han till Sverige och utbildade sig till tekniker på Chalmers.

På fritiden är Kamran på sin lilla koloni och odlar grönsaker.

- Men denna plats betyder något mer än att bara odla, det är som en mötesplats för oss.

För ett litet tag sedan så tog riksdagen ett beslut om flyktingar och det beslutet tycker Kamran är väldigt orättvist. Han vill jobba med människor och hjälpa dem.

- Flyktingarna har haft det väldigt svårt i sitt land som ligger i krig. Jag själv bodde i norra Irak, den kurdiska delen och på den tiden var det många som var soldater men jag var inte det.

**Ahmed Kadir
Marcello Sokoli**

FOTO: HOMERATARI

Vi har intervjuat

...Ingrid Lindblad, rektor och fritidspolitiker (centerpartiet)

FOTO: HOMERA TARI

INGRID LINDBLAD är rektor på en skola i Masthugget men på fritiden är hon politiker. Hon representerar centerpartiet som ersättare i stadsdelsnämnden i Norra Hisingen. Ingrid har bott i Backa sedan 2007 och fyller

43 i år. Hon har alltid velat vara med att påverka, därför blev hon politiskt aktiv. Hon läste mycket om de olika partierna och valde centerpartiet för att de vill att makten ska finnas så nära människor som möjligt. Viktigt för henne är också miljöfrågor vilket hennes parti jobbar med mycket.

Ingrid tycker att det är viktigt att satsa på kultur och fritid men detta behöver inte alltid staten/kommunen bestämma. Hon tror väldigt mycket på ideella fritidsorganisationer. Hon säger att med frivilliga fritidsorga-

nisationer blir det mäktigare och att man kan komma fram till mycket mer.

Man har satsat på skolor och fritidsprojekt, renoverat mycket vilket har gjort att det har blivit tryggare.

Ingrid säger att centerpartiet är så långt bort från SD som möjligt.

– SD:s förslag är att man ska ha tillfälliga utgångsförbud, att invånare ska ha utökade rättigheter att ingripa och att man ska ha kameraövervakning och avlyssning, tycker vi i centerpartiet inte alls är bra.

– Man får en känsla av att det är krig, säger Ingrid.

Vi har intervjuat

...Mikale Wallgren, växeltelefonist och fritidspolitiker (vänsterpartiet)

FOTO: HOMERA TARI

IDAG fick ungdomarna på Made in Backa besök av Norra Hisingens viceordförande

Mikael Wallgren. Han är 40 år och arbetar som politiker på sin fritid och på nätterna arbetar han som taxitelefonist för Taxi Göteborg. Han har läst samhällskunskapsprogram på gymnasiet och därefter påbörjade en utbildning inom studie och yrkesvägledare utbildning innan han hoppade av.

Han blev politiskt aktiv vid 17 års ålder då han gick med i ung-vänster. Han började engagera sig för att förändra och göra det rättvist

för alla, för i praktiken är det inte lika rättvist eller jämställt för alla, betonar Mikael.

Mikael sitter ofta på möten där man diskuterar och bestämmer olika saker, man röstar och majoriteten av rösterna blir sedan beslutet.

Mikael är överens om att det behöver byggas mer. "Blir det fler lägenheter finns det fler köpare därför satsar vi på att bygga ut och bygga om". Han antyder även att det är viktigt att skapa en blandning mellan olika kulturer och bakgrunder, för en förbättrad framtid.

Mikael signalerar att problemet med nybygge är tiden som det tar. Det är en förklaring till varför nyanlända placeras i förorter.

Mikael betonar att det är viktigt att försöka få en spridning för minskad segregation och han ska ta med diskussionen till sina politiska kamrater så de kan se över en lösning.

De ensamkommande barnen anser att dem ej blir behandlade väl.

– Jag håller med. Ett starkt bevis på det är incidenten på en festival där polisen gick ut med felaktig information och beskyllde flyktingar för våldtäkt. Det var en lögn och det handlar om rasism och dess hetska stämningar som börjar i Media. Jag tycker vi borde ge ensamkommande barn chansen för dem har varit väldigt starka på vägen hit och jag tror på dem, bara vi ger dem en chans.

En ungdom ställde frågan som många vill

Vi har intervjuat

...Karin Östring Bergman, ingenjör
och deltidspolitiker (centerpartiet)

Hon är helt emot detta för att det skapar ännu mer otrygghet.

Hon tycker också att det här med tillfälliga uppehållstillstånd inte är bra för att det gör det svårare för invandrare att komma in i det svenska samhället. Hon tycker därför att det är bättre att asylrätten ska vara permanent.

**Malek, Arian, Ali, Amina,
Manuel, Gagi**

FOTO: HOMEIRA TARI

KARIN ÖSTRING BERGMAN är 45 år och regionpolitiker för Centerpartiet. Karin har bott i Backa i 16 år men är ursprungligen från Skåne. Hon arbetar på Volvo PV som ingenjör och är regionpolitiker på deltid.

Göteborgs kommun är 1 av 49 kommuner som ingår i Västra Götalandsregionen, d.v.s. den politiska nivån mellan riksdag och kommun som i första hand är ansvarig för sjukvård men även regional utveckling. Hon är talesperson för Centerpartiet i Västra Götaland för näringslivsfrågor.

Karin brinner för att underlätta för företag för att de ska kunna utvecklas och anställa fler människor. Om företag vågar anställa fler så kommer det in mer skattemedel som kan användas till att t.ex. förbättra sjukvården. Hon arbetar mycket med hur man kan få kvinnor, unga och invandrare att starta företag i samma omfattning som svenska män.

Hur hjälper Centerpartiet dem som t.ex. är funktionsnedsatta att få ett arbete?

- Bland annat genom att hjälpa de starta något som kallas för arbetsintegrerade sociala företag. Det är företag som producerar och säljer varor och/eller tjänster som andra företag men som även har som mål att integrera människor som annars har svårt att få ett arbete i vanliga företag. Det är också en bra företagsform för kvinnor från kulturer där det

är ovanligt att kvinnor arbetar. När de kommer till Sverige så förväntas de att alla arbetar och då kan arbetsintegrerade sociala företag vara en bra väg att komma in på den svenska arbetsmarknaden.

Är det viktigt att satsa på kultur och fritid?

- Ja, det är som en guldkant på livet som gör så att man lättare orkar med det tråkiga. Dessutom är det viktigt att röra på sig för sin hälsas skull. Det kan man göra genom att hålla på med sport. Om samhället satsar på kultur och fritid som förbättrar människors hälsa så behöver de förhoppningsvis inte lika mycket sjukvård.

Men fritidsgårdar då?

- Det är kommunens ansvar, inte regionens. Den enda unika satsningen på ungdomar som Karin kommer på att Västra Götalandsregionen gör, är Ungdomsmottagningarna.

Karins pappa var politiker och när hon var 20 år så började hon följa med honom på politiska möten. Det var då hon fick en bild av hur samhället fungerar och det var så fascinerande att hon har fortsatt med politiken. Hennes främsta drivkraft idag är att ge sina barn en bra framtid. Hon funderar mycket på hur världen kommer att se ut när de är vuxna. En sak är säker - det

ska vara en välkomnande värld.

Karin tycker att Sverigedemokraterna har mycket knasiga förslag och känner inte igen sig i den negativa bilden av Sverige som SD beskriver. Det är en persons moraliska skyldighet att hjälpa människor som har det svårt. Vi som har turen att födas och växa upp i Sverige ska dela med oss av detta bra samhälle till behövande. När riksdagen nyligen röstade om uppehållstillstånd i Sverige så var Centerpartiet emot 13 månaders tidsbegränsat uppehållstillstånd. Centerpartiet är mer för permanenta uppehållstillstånd eller i alla fall treåriga uppehållstillstånd enligt migrationsöverenskommelsen.

Bostadsplanering är kommunens ansvar men de hinner inte få fram bostäder i den takt som behövs. Vi lär få se fler provisoriska bostäder för nyanlända och de bör placeras så att det blir bättre blandning. Politiker och tjänstemän behöver lära sig mer om de nyanlända för att planera bostäderna på ett bra sätt, t.ex. om de kommer från två stridande stammar i sitt hemland, riskerar konflikten då att fortsätta om de bor nära varandra i Sverige?

**Malek, Arian, Ali, Amina,
Manuel, Gagi**

ha svar på nämligen: Varför har ni tagit bort två dagar öppet på fritidsgården Kultan?

- Fritidsgårdens öppettider beror på ekonomi och det är alltid en diskussion där jag hoppas att vi kan få en lösning framöver. Vi ska sammanställa och kolla hur man kan satsa på det som behövs."

**Arian, Gagi, Mohamed, Ali
Mosavi, Manuel, Walid,
Mehdi, Nasrollah, Malek,
Ali Aslan, Ali Sadeghi**

Vi har intervjuat

...Patrick Gladh, ny ordförande i Norra Hisingens stadsdelsnämnd

PATRICK GLADH är 44 år, född och upp-vuxen i Dalsland. Till vardags jobbar han som deltidanställd rektor på Angeredsgymnasiet samt som deltidanställd politiker. Patrick har en teknisk utbildning som Marinbiolog, 3.5 års studier samt utbildad systemvetare och utbildad till rektor. Han är dessutom gift och pappa till två flickor.

Han är ordförande för stadsdelsnämnden och berättade att hans politiska intresse växte fram sedan barnsben. Hans föräldrar var arbetare och deras son kom att bli den första i släkten som läste vidare på universitet. Han insåg att alla inte har möjlighet att nå sina drömmar och det var då han kände att han ville förändra och ge alla en chans till att göra det de brinner för.

Han valde socialdemokraterna när han blev politiskt aktiv för att de stämmer mest överens med frågorna och åsikterna som han jobbar med.

Hans arbetsuppgifter är att vara med att ta beslut i olika nämnder och att sköta jobbet som ordförande för stadsdelsnämnden. Han har fått ett förtroende och tillsammans med partiet försöker han att göra allt för att göra en skillnad inom allt som behöver utvecklas.

Vad vill du förändra och har du några särskilda mål?

- Segregation är idag ett stort samhällsproblem som verkligen måste få ett slut.

Skillnaden mellan stadsdelarna är fler barn än vuxna, en tradition som inte ger alla den vägledning och hjälp som de söker vilket sätter

FOTO: AZRA YAGCI

sin prägel på deras framtid. Många söker sig till kriminalitet och det skapar oro i stadsdelen. Polisen är bra när någonting har hänt men för att skapa trygghet behövs mer än bara poliser. Först och främst behöver vi utbilda de bästa lärarna och ungdomsledarna. De som jobbar med barn och ungdomar är de skickligaste därför behöver vi dels kvantitet (många ungdomar) men främst kvalitet som är det viktigaste för att verksamheterna ska kunna bedriva och utföra ett gott arbete. Vi ska bygga ett nytt kulturhus där det finns plats för alla. Det kommer stå klart 2018 på Selma Lagerlöfs torg. Idag har vi arbetsbrist men ändå en hög

arbetslöshet därför är det viktigt att sätta fler på skolbänken. Jag vill dessutom ge nyanlända en lite mer blandning och sätta dem i olika områden, så man förebygger segregation och att få olika människor att arbeta tillsammans för att försöka bryta nedåt spiralen som finns i vissa områden. Områden med många invandrare har lägre inkomst, fler barn per vuxen och majoriteten saknar utbildning. Alla ska ha samma möjlighet att göra livsförändring men barnen är det absolut viktigaste för en bra start. Därför ska vi satsa mer resurser för att ge det stödet som det utsatta förortsområdet behöver både i skolan och inom fritid. Många personer håller med inom det och det är oerhört centralt inom socialdemokratin.

Patrick passar även på att lyfta Made in Backa som eldsjelen Homeira driver tillsammans med fritidsledare.

- Made in Backa är kalasbra för de engagerar barn och ungdomar. Vi måste fortsätta med dessa verksamheter och föreningar som bland annat Hisingerbackas fotbollsklubb. Vi måste utveckla dem för att nå så många ungdomar som möjligt. Jag strävar efter att ge ungdomar en bra skolgång och en möjlighet att kunna göra något bra av sin framtid.

Arian 16 år

Vi har intervjuat

...Aref Farman, författare

ETT FLERTAL ungdomar intervjuade den 41-åriga författaren Aref Farman under hans besök i Hisingerbacka FA:s klubbhus där Made in Backa haft sin verksamhet denna sommar.

Aref har sedan en tid tillbaka skrivit böcker både för ungdomar och vuxna. Tidigare erfarenheter som tolk, lärare och arbete med äldre har gett honom den insikt och uppfattning han har av världen idag och det han skriver om. För honom kommer inspirationen från det elände och misär som finns på Afghanistans dammigaste gator. Han lägger stor vikt på att han utgår från sig själv i sina arbeten och försöker sedan att ta inspiration av nyheter, muntliga berättelser och människors vardag.

Aref menar att utbildning inte är det allra viktigaste för att bli författare, visst är det alltid bra att ha mer kunskap om bland annat litteraturhistoria, formalia och språkhistoria. Enligt Aref är författarskapet inget som går att lära in, antingen har man det inom sig eller

FOTO: HOMEIRA TARI

inte. Att vara författare förklarar han handlar om att beskriva, förstå och kunna förmedla en känsla och en berättelse för läsaren på ett mottagligt sätt.

Extra stor tillhörighet känner Aref till

länder så som Afghanistan, Iran och Sverige för att han har bott och verkat i alla dessa tre länder. Men han är även snabb att säga att samhörighet till världen är det som han i det stora hela känner, detta för att alla människor har något gemensamt oberoende vart man kommer ifrån eftersom att vi alla är människor.

Det negativa med att vara författare berättar Aref är att han inte alltid kan skriva om allt, utan att det finns ett filter. Däremot är den positiva upplevelsen större och innebär att han som författare kan släppa en del av sina egna problem genom att skriva om dem. Dessutom ser han målet att göra världen till en tryggare och mindre fientlig plats som sin största huvuduppgift.

Intervju: Gagi, Mohammed Hussein, Hadi Mosavi, Ali Sadeghi, Mahdi Nori, Nasrollah, Rohallah, Marvin.

Skrivet av: Nejra Kapetanovic

på flykt

made in
BACKA

Vill fortsätta

JAG VILL FORTSÄTTA. Mina ögon vill bara blunda men jag vill inte somna. Min kropp vill vila men jag vill fortsätta gå. Även om min kropp inte orkar har jag kraften att fortsätta.

Adishka Tari

Pojken som flydde

HEJ, mitt namn är Kristoffer, jag rymde från mitt land för det var krig, varje dag så var det folk som kom och hotade mina föräldrar och sade "Ifall ni inte går från detta land kommer vi döda er son". Mina föräldrar sade till mig "spring, gå, låt dem inte döda dig", det tog en och en halv vecka. Jag hittade platser jag kunde sova och äta tills den dagen jag kom till ett underbart land som kallas för Sverige.

Aicha Caceres

Flyktingkrisen

JAG TYCKER att Sverige borde släppa in fler flyktingar i samhället för att de behöver arbeta. När de bor på flyktingboenden mår de inte så bra och då finns det vissa som gör dumma saker. Om alla hjälps åt och ordnar jobb kommer alla må bra. Jag tror att många är rädda för det blir som att börja om från noll. Därför måste vi som redan bor i Sverige, välkomna flyktingarna på bästa sätt, annars kan de inte utvecklas i vårt samhälle. Det är också viktigt att de får gå i skolan så de lär sig nya saker.

Tillsammans är vi starkare!

Marwan Ouadi

I am very happy that I am here

MY NAME is Faisal Karimi. I am 16 years old and soon I will be 17. I am from Afghanistan, I was born in Kabul. I left Afghanistan one year ago and I came here. I was three months on the way and it was very bad. After three days walking I came to Turkey and I stayed there 20 days and after 20 days I decided to go to Greece. I got there by a ship and we were 65 people on the ship. The ship was made for 40 people so it was full of water and it took us 2 hours from Turkey to Greece. Then I stayed 40 days in the capital city of Greece. I slept on the street, it was raining also sometimes. I went to sleep very hungry sometimes, I sleep thirsty. Then I go to Austria and after Austria to Germany, then I came here. Now I live with a Swedish family in Backa. Now I am very happy that I am here. Sometimes I miss my family very badly but I know God is great, one day everything will be OK.

So I am trying to do my best and I am studying very hard. I want to be a doctor in the future.

Faisal Karimi

Jag hoppas att det blir fred i mitt land

JAG ÄR FÖDD i ett land där man varje stund hör bomber som exploderar, vilket gör att man tappar hoppet om livet. I Afghanistan, när en man går till jobbet finns inte så mycket hopp om att man kommer tillbaka hem. Man är hela tiden rädd att det ska hända något eller att folk ska kriga mot varandra. Många skolor bombas och man får inte möjligheten att gå till skolan.

När jag var ett år dödades min älskade och vänliga far av onda människor i mitt land och andra länder. Jag vet inte hur det känns att ha en far. Men jag tackar gud att jag har min mor. Folket i Afghanistan har varit med om mycket elände, fattigdom, bombattentat, arbetslöshet, orättvisor, förtryck och annat vilket har gjort att många ungdomar har känt sig tvungna att lämna sitt älskade land. Det finns inte så mycket hopp för ungdomar att stanna i sitt land och förverkliga sina drömmar.

Här i Sverige lever jag med bra människor och det är helt annorlunda jämförd med Afghanistan. Här kan man utveckla sig, plugga och ha ett bra liv. Men varje gång är jag på väg till skolan, på bussen eller spårvagnen är jag orolig att det ska hända något, t ex det som hände nyligen i Afghanistan.

Sverige kommer aldrig bli som Afghanistan för här är staten ärlig, tar sitt ansvar och tar hand om sitt land. Det är inte som Afghanistan att många personer gör som de vill. Det går inte jämföra Afghanistan med Sverige.

Jag hoppas att det ska bli fred i mitt land och folk ska kunna studera och jobba där. Folket är trötta av allt som händer och vill bara ha fred.

Mohammad Haron Hidar

Daniel halkade in i politiken på ett

DANIEL BERNMAR är 34 år, född och uppvuxen i Härlanda. Daniel har en offentlig förvaltningsutbildning. På fritiden brukar han bara vara med sin familj. Han började med politik redan vid 18 års ålder och gick med i vänsterpartiets ungdomsförbund.

Daniel jobbar för vänsterpartiet som politiker. Planen var aldrig att han skulle bli politiker men han vill påverka och förändra för en bättre framtid.

– Det var ett ganska spontant beslut. Man kan säga att jag och halkade in i politikvärlden på ett bananskal.

Daniel valde vänsterpartiet eftersom hans ideologi passar det partiet. Han vill jämna ut skillnaden mellan rika och fattiga i landet. Han sitter mycket i möten där man diskuterar och bestämmer olika saker, man röstar och kommer fram till ett beslut.

Daniel berättar att för ungdomar finns det speciella satsningar så som till ungdomssats-

ningen. Han själv jobbar mycket med idrott och föreningar, han vill förbättra tillgången till lokaler och idrottsverksamheter.

Vi pratade lite om beslutet som riksdagen har tagit om de nyanlända och Daniel tycker att det kommer vara en osäker framtid.

Gagi, Aslan, Ali, Sofia, Atrina, Amina, Jana

FOTO: AZRA YAGCI

Första skoldagen

NÄR JAG gick in i klassrummet kände jag mig nervös. Jag träffade nya vänner. Jag hade en speciell vän, han hette Ibbe Jaja. Han var en snäll person, underbar. Men efter en månad bråkade vi. Vi bråkade för att han svek mig men han bad om förlåtelse och vi blev vänner.

Salah Mohammed

JAG VAR NERVÖS när jag kom till skolan. Jag träffade nya lärare och några nya elever och jag kände några elever i skolan. Min första lärare hette Helena. Jag tycker att hon var snäll och rolig. På min första rast hjälpte en kille som hette Hamsa, mig. Han visade mig var salarna ligger och vart idrottshallen ligger. Han var min första vän i skolan. Men mina andra klasskamrater var också snälla

Abdilahi Mohammed 14 år

MIN FÖRSTA DAG i skolan var jag nervös. Det kändes pinsamt, men jag fick lära känna nya personer. Jag fick lära känna mina lärare. En var väldigt elak. När någon annan bråkade så jag fick skulden och hon skällde ut mig. Det händer varje dag framför klassen och det är väldigt pinsamt. Det jag gillar med min lärare är att när vi sköter oss så får vi extra rast. När jag var på väg till skolan hade jag kramp i magen men när jag började lära känna dem så gick magkrampen bort. Jag brukar spela fotboll på rasterna. De bästa ämnena är svenska, SO, matte, NO, musik, gympa och bild.

Mohammed Hussen

MIN FÖRSTA dag i skolan var väldigt konstigt! När jag kom till klassrummet blev jag helt blyg, jag trodde alltid att skolan skulle vara hemsk. Skolan för mig var en dröm för att lära känna folket, men killarna var de jag var mest rädd för. Jag lärde mig att varje dag kunde vara dålig men dagen kunde bli bättre.

Aicha caceres

JAG MINNS fortfarande min första dag i skolan. Jag var inte ensam. Jag var med kompisar. Jag var glad och stressad. Vår lärare frågade om våra namn och vi förstod kanske inte för att de frågade oss på svenska och vi kunde inte språket ännu. Men det gick. Varje gång lärde vi oss många svenska ord och vi kunde prata lite till. Det var jättebra och vi blev vän med några svenska ungdomar. Vi hade jättebra dagar och jag minns fortfarande.

Ali Mosavi

Utbildning

UTBILDNING är jätte viktigt för alla. Att ha en bra framtid innebär att man måste läsa och alla barn måste gå i skolan och lära sig.

Med hjälp av utbildning kan vi göra allt. Vi får bra jobb med en bra lön, vi kan också bygga vårt samhälle eller vårt land. Om man inte går i skolan för att studera så kommer det bli svårt att lösa och förstå allt, det blir även svårt att leva. Man blir värdelös om man inte utbildar sig.

Om vi jämför idag med det förflutna så har dagens människor gjort många framsteg och det är bara för att vi har mer utbildning.

Ali Mosavi

Pojken som var dålig i skolan

DET VAR EN GÅNG en pojke som hette Johan. Han var ganska dålig i skolan. En dag när Johan kom från skolan så gick han till biblioteket och då hittade han en bok som innehöll alla ämnen. Nästa dag på morgonen läste han om ett ämne och när han gick till skolan så kunde han det ämnet. Då ville läraren träffa hans föräldrar. Läraren sade till föräldrarna att Johan var mycket duktig. Nästa dag lärde han sig om alla andra ämnen och han blev smartast i klassen. När han blev 25 år så blev han ingenjör.

Zino Siguerdidjene

FOTO: SAHAR AMINI

Maten i skolan

JAG TYCKER ATT MATEN i skolan är dålig för vi får fisk nästan varje dag och den är äcklig. Det finns många elever som inte äter maten och istället går till en affär och köper mat. Mycket mat slängs och det är inte bra för att man slösar pengar på det.

Skolan borde servera godare mat så att eleverna i skolan äter, som till exempel pizza, kyckling och hamburgare ett par gånger i månaden. När eleverna äter så kommer de att orka mer, men om de inte äter blir de trötta och orkar inte göra något. Det är inte bra för miljön om man slänger mat.

Manuel Emin

Nu blir Alex inte mobbad

ALEX ÄR 13 ÅR och blir mobbad i skolan. Det är inget nytt för Alex, det har pågått i flera år. Skolan gör inget åt saken, de ringer Alex föräldrar och pappan blir chockad och ledsen. Pappa vill stoppa det genast, men Alex tycker att inget kommer att förändras och det är bara pinsamt. Nästa dag kommer pappan in i Alex rum med en stor kartong i handen. Alex blir förvånad och öppnar den. –Vad är det här? undrar han.

– En judodräkt. Vi börjar i morgon, svarade pappa och lämnade rummet.

Nästa dag efter skolan går Alex och pappan till Judoklubben. På vägen dit så skrattar alla elever åt honom och Alex suckar.

Träningen börjar och det är tufft, Alex blir kastad hela tiden av de andra barnen. Men efter första dagen så gillar Alex sporten och han vill verkligen satsa på judo.

Han tränar hårt. Tiden går och han får sitt gula bälte. Sakta blir han bättre inte bara på judo utan själv som person. Orange bälte kommer och sedan grönt bälte efter två års träning.

Klubben ska åka och tävla och Alex hänger med, han kommer hela vägen till finalen. Han blir nervös och händerna darrar och det känns obekvämt. Matchen börjar och han blir kastad, Alex tar sig upp och kastar sedan motståndaren. Sista kastet vinner, det står 1-1 och publiken hejar, Alex lyckas kasta motståndaren och han vinner. Publiken jublar och pappan kollar stolt på Alex när han får sin guldmedalj. När Alex kommer hem så hänger han upp medaljen och känner sig glad och stolt. Men den stora förändringen är att Alex inte blir mobbad mer i skolan. Med hjälp av judo har Alex lärt sig självförsvar.

Hosen

Jag ♥ Made in Backa

MADE IN BACKA är bra. I Made in Backa finns det roliga aktiviteter. I Made in Backa trivs jag. Jag älskar Made in Backa.

Ahmed Hussen

FOTO: AZRA YAGCI

HEJ jag heter Darin Rada och är 11 år. Gick i Brudbergsskolan tills 4:de klass. Bland mina intressen ligger bilar på första plats. Min favoritbil är Audi RS 8. När jag blir äldre vill jag bli en känd svensk rappare, det är min största dröm.

Darin Rada

Berättelser

Gymnastik

- **OH, CARMEN** du är helt underbar, vet du att du är enastående i gymnastik, ropade min tränare.

- Vi syns imorgon, Carmen.

- Kan inte, jag ska shoppa med mamma.

Jag och mamma är på väg till centrum. När vi sitter i bilen så pratar vi om killar, om hur jag ska uppföra mig, min mamma är helt borta i vårt snack.

- Akta mamma, en bil kommer!

Vi krockar. Mamma ringde polisen för hon blev inte lika skadad som jag. På vägen till sjukhuset svimmade jag. Min mamma fick reda på att jag låg i koma. Jag blev jätteledsen, jag tänkte att jag kommer aldrig kunna fortsätta gymnastik.

Den 31 april började jag röra mig. Jag kände ljuset som strålade inne i mina ögon. Jag fick sitta i rullstol i åtta månader. Jag fick ha en tränare som fick lära mig och gå. Jag tränade och tränade, det var väldigt svårt, men efter några månader så kunde jag gå. Sedan började jag träna dans med min tränare.

Min bästa vän Ida kom och sade till mig:

- Kom tillbaka till gymnastiken.

Jag skulle berätta men jag vågade först inte. Men två dagar senare berättade jag om händelsen och alla blev ledsna. Jag sade att jag ska ändå komma och träna er. Jag hade en träning och jag vann på grund av mina bästa vänner.

Aicha Caceres

DET VAR EN GÅNG en man som var dum. Han tog barn i skogen och dödade dem. En gång skulle han ta ett barn till men polisen kom och tog honom. Han blev jätteledsen. Han satt i fängelse i tio år. Sedan gick han ut och dödade barn igen, polisen fångade honom och han fick vara i fängelse för evigt.

Marino Nuredin

Båtolyckan

EN SOLIG SOMMAR var jag ute med min kompis Stolpe. Vi seglade i Medelhavet med en väldigt liten båt som var blå. Det var endast två personer som jobbade på båten. Jag och Stolpe var ute efter flera stora gäddor. Havet var så stor och ljusblått. Men plötsligt efter 10 minuter så började det bli lite mörkblått under i havet. Jag och Stolpe trodde att det mörka var flera hundra olika slags fiskar. Men det var knappt tio fiskar. Det stora mörka under vattnet var faktiskt en obeskrivligt stor, gigantisk val som simmade runt i havet.

Valen simmade under Stolpes segelbåt och reste sig upp. Jag och Stolpe ramlade totalt med ett magplask och simmade för våra liv. Vi var helt slut för att det var långt till land. Som tur

var såg vi en liten segelbåt som kunde skjutsa oss till land. Seglaren var en kvinna som var 63 år och som bodde i Amerika. Hon sade att hon kunde skjutsa oss till det landet jag och Stolpe bor i, alltså Spanien.

Vi kom fram till Spanien och tackade kvinnan. När jag och Stolpe gick hem så var vi ledsna eftersom vi inte fick en enda fisk. Men sedan började jag känna en konstig känsla i min rygg. Min telefon var dessutom borta. Men plötsligt dök det en fisk från min rygg. Fisken var lite bred, den hade råkat svälja något. Det var min telefon i fisken och jag blev glad eftersom jag fick en söt fisk.

Said Hasuna

Svikaren

DET VAR EN GÅNG en flicka som hette Sara. Sara var mycket fattig. Varje dag gick Saras föräldrar till en mattaffär där de vävde mattor, på så sätt kunde de få ihop lite pengar. Medan Saras föräldrar var borta tog Sara hand om sina syskon. Hon hade fyra syskon, de hette Mona, Anna, Maria och Elias. De var mycket jobbiga, mest Mona och Elias. Sara lagade mat, diskade och städade åt dem. En dag fick Sara ett jobb där hon kunde få 10 000 kr. Hon jobbade på en restaurang. Där fick hon en kompis som hette Sofie, som

var mycket rik. Sofie och Sara blev bästa vänner. När Sara hade jobbat klart lade hon pengarna i ett smyckeskrin. En dag kom Sofie och hälsade på Sara. De hade roligt som vanligt. När Sofie gick hem tittade Sara efter pengarna. De var borta! Sofie hade tagit dem. Sara började gråta, Sofie hade utnyttjat henne. Sara fick aldrig tillbaka pengarna. Då lärde hon sig att inte lita på alla.

Adishka Tari

Ramadan

RAMADAN är en helig månad då man inte får äta när solen är uppe. Det kallas att fasta. Jag brukar fasta själv och jag blir inte hungrig. Jag blir bara törstig. När jag fastar brukar jag leka med mina vänner. Det är jobbigt ibland för vi brukar spela fotboll och då blir man extra törstig. När ramadanmånaden är över kommer något som heter Eid. Då firar man med att äta mat med familjen och vänner och släkt. Och man ger varandra presenter.

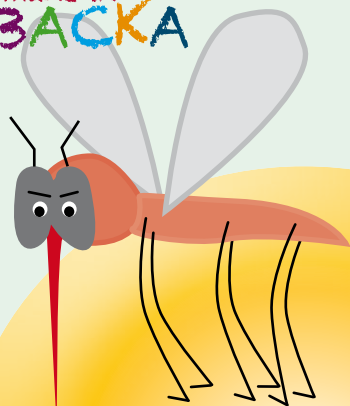
Mohamed Hassan

En saga

DET VAR EN GÅNG en kille som ville bli fotbollsspelare, men han hade inte pengar som han behövde för att kunna köpa fotbollsskador eller spela i en klubb. Han spelade fotboll med sina kompisar ute på gatan. En fotbolls-tränare upptäckte honom och han fick komma till ett lag. Sedan kämpade han tills han blev fotbollsspelare. Han blev känd.

Zakaria

Sommar

Sommar är varmt och soligt.
Om man inte tar solkräm så bränner man sig.
Midsommar finns på sommar.
Man kan bli törstig.
Alla kan få myggbett.
Roliga dagar, bada och äta glass.

Dania Dawda

En hungrig kille

EN DAG spelade jag fotboll när en kille kom fram till mig. Han sade:

- Har du pengar?
- Nej. Varför behöver du pengar? svarade jag.
- Jag är jättehungrig.
- Jag gick och hämtade pengar som jag gav till honom. Han blev glad och sade tack.
- Då blev jag också glad.

Satveer Singh

Min resa

NÄR JAG ÅKTE till Dubai så såg jag Samir Badran på flygplatsen med Olivia. De skulle till Iran och träffa Samirs mamma för att hon var sjuk.

När Jag var på flyget såg jag Karl Filip den Andre och han skulle till Dubai för att köpa en Porsche Cayenne och jag skulle dit för att köpa en Bentley. På hemvägen så körde vi tillsammans tillbaka till Sverige.

Mission completed.

Marwin Redzep

MIN DRÖM är att klara min skola och att skaffa körkort för bil, BMW m8 och att jag ska ta min student och att jag ska få bra jobb. Jag vill jobba med bilar för det är kul och man får bra lön.

Marcel Nuredinovic

Guldtjuven

DET VAR EN GÅNG en man som hette Peter. Peter var inte väldigt rik men hade lite pengar. Peter fick flera fakturor som han skulle betala men hade inte råd. Han måste vakna tidigt på morgonen för att åka med buss till sitt jobb. Han jobbade i en liten fabrik där man tillverkade guld. Samma dag när det blev kväll kom Peter hem trött.

Mitt på natten kom en tjuv till fabriken för att stjäla guldet men tjuven märkte att det var låst. Tjuven hörde ett ljud och gömde sig bakom ett träd. Dörren öppnades och chefen till guldfabriken kom ut och skulle hem. Tjuven följde efter chefen till hans hus och väntade i en timme tills chefen skulle lägga sig och sova. Men plötsligt gick tjuven till chefens dörr utan att chefen hörde eller märkte något. Tjuven gick in i huset och stal guldfabrikens nycklar och gick ut ur huset utan att stänga dörren. Tjuven sprang ner till fabriken för att stjäla guld. Han öppnade fabriken och stal flera guldtackor.

Peter vaknade och tyckte att det var varmt i huset så han bestämde sig för att ta en kort promenad. När Peter var ute såg han att fabrikens dörr var öppen. Så Peter gick ner för att kika på vad det var som hände i fabriken. Peter såg tjuven och ringde polisen. Chefen vaknade för att det var kallt i huset. Chefen märkte att nycklarna till fabriken var borta och att dörren var förstörd så chefen bestämde sig att gå till fabriken och kolla om det hände något. Chefen såg polisen komma till fabriken och såg Peter fånga en tjuv som hade guld på sig. Polisen fångade tjuven och chefen blev glad för det Peter gjort. Han gav Peter guld som var värt en miljon kronor.

Peter blev glad och kände att det var kul att vara miljonär. Han bestämde sig för att ge bort hela en miljon kr till de fattiga i andra länder.

Said Hasuna

Kurdisk pappa

DET VAR EN GÅNG en flicka som hette Avan. Hon var två år och levde ensam med sin mamma. Pappan var i Europa och skulle komma tillbaka om sex månader.

Mamman var arg och slog barnet hela tiden för att det var en tjej. Hon var avundsjuk på andra för att de hade söner istället för döttrar. En dag slängde hon ut Avan från balkongen. Hon ångrade sig efter en månad men då var det försent för Avan hade försvunnit.

De letade efter Avan i 25 år, men de hittade aldrig henne och de såg aldrig igen varandra.

Avan hade blivit rik. Hon var mycket finkläd och hade två barn. När hon såg sin mamma började hon le. Sedan började mamman gråta. Avan kände inte igen sin mamma men mamman började erkänna och säga att hon hade gjort fel och ångrat sig. Då förstod Avan att hon inte har haft en riktig mamma sedan hon var två år och att hon hade blivit bortslängd, så hon började gråta och fråga varför allt det hade hänt. Hennes mamma sade att hon hade ångrat sig och Avan sade att hon bor med sin pappa som är skild från Avans riktiga mamma. Pappan och Avans man och söner bor någonstans i New York nu.

Pavel Tawfik

FOTO: AZRA VAGGI

DET HÄR ÄR SJUKDOMAR som jag känner igen. cancer, ebola, röda hund, vattkoppor, epilepsi och astma. Cancer har man inte hittat ett botemedel till. Ebola kan man bota för att man har hittat botemedel. Epilepsi går inte att bota men symptomen går att bota.

Sara Mabrok

Bästa vänner för alltid

DET VAR EN GÅNG en flicka som hette Lara. Hon hade en bästa vän som hette Sara. De hade varit vänner i hela sina liv. De hade aldrig bråkat. De var verkligen bästisar.

Men en dag när de var i skolan såg Lara en snygg kille i klassen som hade precis börjat. Han var svarthårig med blåa ögon som glänste som diamanter. Lara gick fram till honom. Sara såg det och hennes ögon blev helt svarta av svartsjuka. Sara gick fram till Lara ilsket. Men hon försökte se glad ut.

– Lara! Vad gör du?
– Inget, är bara med min nya pojkvän.
Sara såg orolig ut. Hon var rädd att förlora sin bästa vän.
– Men va? Lara, du kän-

ner inte honom.

– Sara Sara Sara... man behöver inte lära känna en för att bli kär.

– Vet du vad Lara?
– Nä vad?
– Detta är inte du!
– Alla förändras även vi.

Man växer upp och den som inte växer den stannar som en snorunge.

– Vad är ditt problem

Lara?

– Vadå?

– Du?!

– Ha?! Jag hörde inte vad du sa! Säg det... gör det så får vi se om du har vuxit upp.

– Sara tittade ner och var tyyst.

– Jag visste väl det, du är en snorunge fortfarande.

– Så detta är slutet, Sara,

på vår lilla patetiska bästa vän-lek.

– Ja det är det!...

Lara fick en chock, hon trodde inte att Sara var så kall. Men det var hon.

Det gick en månad. Och de pratade inte med varandra.

Lara gick över tågrälsen på väg till skolan som vanligt men hon hade på sig sina hörlurar och hörde ingenting. En bil var nära. Föraren körde snabbare än vad man fick och Sara fick syn på Lara och den snabba bilen. Sara sprang och räddade Lara. Men Sara själv klarade sig inte. Nästa dag stod i tidningarna med rubriken: En ung flicka påkörd av full förare.

Paulina Löfgren

En fotbollssaga

DET VAR EN GÅNG ett handikappat barn, han ville spela fotboll men han kunde inte. Han såg andra barn spela fotboll, han blev ledsen och åkte hem. Varje natt drömde han att han kunde spela fotboll och att han kunde se sin idol Paul Pogba. En dag åkte han till fotbollsplanen och tränade. Han tränade att gå, springa, dribbla och skjuta. Han tränade varje dag och tre dagar efter var det hans födelsedag. Han fick de nya Pogba fotbollskorna och sedan knackade det på dörren och han öppnade och där stod Paul Pogba. Pojken blev jätteglad. Han spelade fotboll med Pogba, fick hans autograf, hans boll och tröja. Sedan gick han ut till sina kompisar och spelade med dem och i sina nya fotbollskor.

William Mangnusson

Ahmed blev rik

EN DAG VAKNADE Ahmed fattig. Han var helt övergiven, han hade inga pengar. Det enda han hade var en väska med några kläder. Ahmed blev övergiven när han var 10 år och nu är han 16 år. Ahmed letar än idag efter sin familj. En dag utan att Ahmed visste så kom en rik familj ut till stan och såg honom, de tyckte synd om honom så de gav honom 100 dollar. Den rika familjen ville se hur Ahmed spenderade sina pengar så de gick efter honom, Ahmed köpte mat och godis till de andra fattiga familjerna. Så den rika familjen gav honom 5 miljoner dollar och Ahmed levde lyckligt rik.

Kevin Magnusson

Tea klarade sig inte

EN GÅNG så var det en flicka som hette Tea. Tea kände sig inte som alla barnen i klassen. Då och då så mådde hon dåligt för att hon hade en sjukdom och den sjukdomen kallades för cancer. Tea brukade gå till sjukhuset för att kolla om cancer har gått över eller om hon har kvar cancer. Tea brukar aldrig gå ut själv för att hon är rädd att det ska hända något eftersom hon har en sjukdom. En dag så låg hon i soffan och sov, men när hon sov så kunde hon inte vakna igen utan hon dog av sin sjukdom. Tea trodde att hon skulle överleva men det gjorde hon inte.

Mona Abdi

Den fattiga

DET VAR EN FATTIG person i Makedonien som bodde på gatan. Han hade ingen familj som han kunde bo hos så han köpte lotto varje fredag för pengar han tiggat ihop. En dag kom en summa på 5 miljoner kr, han gick och köpte sig en liten lägenhet, mat och kläder. Efter ett år hade han jobb och fru. Han skänkte 50 000 kr till välgörenhet så han vill säga till alla att inte ge upp sina drömmar.

Aicha Caceres

Räddad!

DET VAR EN GÅNG en flicka som skulle åka till Amerika med en båt som hette Titanic. Hon väntade med sin pappa på båtstationen. När de de ropade upp Titanic i de stora högtalarna sa hennes pappa att hon skulle visa passet. När de var i sin hytt fick hon lite pengar av sin pappa och gick för att shoppa. Fartyget hade ett jättestort shoppingcenter. Plötsligt började det skaka. Hon sprang så snabb hon kunde till hytten. Men pappa var inte där. Hon sprang ner till nedervåningen och det sprutade vatten. Men så såg hon pappa. Sedan räddade de henne och de andra med en annan båt och sedan så levde de lyckligt i alla dagar.

Diana Farg

Hopplöst kär

DET FANNS EN GÅNG en kille som var förtjust i en tjej. Tjejen hette Maria, hon gick i samma klass som killen, som hette Alex. De kunde aldrig bli tillsammans. Maria var tillsammans med någon annan. Alex sade till Maria att han är kär i henne. Maria sade att hon var kär i någon annan.

Osman

Lilla djuret Fab

DET VAR EN GÅNG ett litet djur som bodde i en stor regnskog. Djuret heter Fab. Fab hade flera tusen kompisar stora som små. Fab fick se nästan varenda dag sina kompisar dö eftersom det var flera stora djur som trampade och mosade hans vänner. Människor kunde själv se flera små djur mossade av flera elefanter. Fab blev ledsen efter sommaren då hans bästa vänner blev mosade av djur när dem skulle hämta mat.

Människor såg att varje dag dog mer än 100 små djur som var Fabs vänner. Men en dag så var det Peter som såg hur alla Fabs vänner blev mosade av elefanter och apor. Peter bestämde sig för att göra en slags spray som gör att Fab och hans små vänner blir osynliga i hela deras liv. Inga apor, elefanter och stora djur kunde från och med nu trampa på Fab och hans vänner i hela deras liv.

Fab kan nu gå ut från sitt hus utan att vara rädd. Nu blir elefanterna rädda från att vara ute i regnskogen eftersom dem ser blad flytta sig till Fabs hus men det är bara Fab och hans vänner som bär bladen till deras hus.

Said Hasuna

FOOTBALL

DET VAR EN GÅNG en pojke som hette Dilan och var 14 år. Dilan ville spela i ett lag men han hade inte råd.

Men han älskade fotboll så mycket att han tränade själv på gården. En dag när han tränade såg en man honom och tyckte att Dilan hade talang. Mannen hade sett Dilan träna flera gånger själv. Mannen frågade pojken om han tränade i ett lag.

– Nej, jag har inte råd, sade pojken.

Mannen var rik så han betalade för Dilan så att han kunde spela med i ett lag. Dilan och hans föräldrar blev jättegglada.

När Dilan var 24 år spelade han i FC Barcelona. Han var en av världens bästa spelare. När Dilans son föddes döptes han till Lionel Messi. Det namnet hade mannen som hjälpte Dilan att bli en stjärna.

Alessandro Caceres

HISINGS BACKA FC är mitt fotbollslag och min tränare heter Simon. Jag är jättebra på fotboll och trivs i laget. Om jag blir fotbollsspelare ska jag ta hand om fattiga, hjälpa dem med pengar och ge dem mat. Jag vill spela i Marockos landslag och bli känd.

Elias Zemmale

JAG HEJAR på Barcelona. De har världens bästa spelare: Messi, Neymar, Suarez, Iniesta, Sergio Bosquets, Jordi Alba, Pique och Dani Alves.

Abdi Mohammed

MIN favoritspelare är Bale. Han gör en massa mål. Bale är min förebild, jag vill träffa honom. Bale kommer från Wales och spelar i Real Madrid.

Ahmed Hussein

FOTO: AZRA YAGCI

NEYMAR började sin karriär i det brasilianska laget, Santos. Han imponerade stort i ligan och köptes 2013 av Barcelona. Därefter har han varit i fin form, vunnit flera titlar som Champions League, La Liga och Copa del Rey. 2014 bar han hela Brasilien på sina axlar i VM och hade lagets viktigaste roll som 22-åring. Nu spelar han med Suarez och Messi, världens bästa trio. Första året vann han "trippeln" med Barcelona. Flera lag har visat intresse för Neymar men det ser ut som att han ska stanna i Barcelona nästa säsong.

Micky Negatu

FOTBOLL är kul. På fotboll kan man spela många olika saker. Ronaldo kommer ifrån Portugal. Han är min förebild.

Tarik Najat

FÖR ATT BLI fotbollsspelare måste man träna jättemycket och få bra betyg i skolan. När man är fotbollsspelare kommer man att få mycket pengar. Då kommer jag att skänka en del till fattiga. Jag vill spela med Real Madrid eller Barcelona.

Oskar Slonecki

MESSI föddes 1987 i Argentina. Han började sin karriär i ett litet lag i sin hemstad. Han var bäst i laget och hans pappa tittade ofta

på matcherna. Messi gjorde alltid mål, ungefär 5 varje match. Hans mamma kramade alltid honom efter matcherna. En dag när Messi spelade kom en Barcelona-scout och såg hans talang.

Scouten frågade om han ville provspela en vecka. Messi hade en sjukdom och kunde bota den i Barcelona. Hans pappa hängde med och Messi kom in i Barcelonas akademi. Och så småningom blev han A-lagspelare i Barcelona med Ronaldinho och andra stjärnor.

Ayoub Ouadi

EM är en fotbollsturnering som spelas var fjärde år. I år spelades EM i Frankrike, för fyra år sedan spelades den i Ukraina.

I EM deltog 24 lag, ett av lagen var Sverige. Sverige åkte ut efter att ha förlorat två matcher och spelat oavgjort mot Irland.

Sverige kom sist i sin grupp med ett poäng. Zlatan Ibrahimovic, Andreas Isaksson och Kim Källström gjorde sina sista matcher i landslaget. Zlatan gjorde 63 mål i landslaget på 110 matcher.

Rafael Mekone

FOTO: AZRA YAGCI

"Att arbeta med barn och ungdomar är mitt kall"

REBIN RADA är 29 år och arbetar som ungdomshandledare i Norra Hisingen. Själv beskriver han sig som en seriös, spontan och fantasifull person.

På fritiden driver Rebin en fotbollsförening, tränar, umgås med sina vänner och sin underbara familj. Tidigare arbetade han på Backa fritidsgård, men han hade en vision om att öppna upp en mötesplats för äldre ungdomar i Tuve. Mötesplatsen blev verklighet och i dagsläget arbetar han på Tuve fritidsgård.

Rebin har inte gjort klart

någon utbildning utan istället menar han att han har mycket erfarenhet, drygt tio år. Jobbet som han har idag är inte något som han direkt valt, istället blev han handplockad av Norra Hisingens chefer för arbetet. Med tiden insåg Rebin att arbete med barn och ungdomar är hans kall. Att hjälpa ungdomar till utveckling och förändring är det som driver honom framåt.

Aslan Ali, Gazmend Sokoli, Ahmed Kadir, Atrina, Nejra Kapetanovic